

خبر

فرانسوی‌ها و بیشترین مرخصی استعلاجی

بر اساس یک تحقیق جدید، تقریباً نیمی از افراد شاغل در فرانسه دست‌کم یک روز در سال گذشته میلادی از مرخصی استعلاجی استفاده کرده‌اند. شرکت بیمه فرانسوی «آکسا» در جدیدترین گزارش خود اعلام کرد که برای سومین سال متوالی، غیبت کاری در تمام گروه‌های سنی در حال افزایش است. طبق این گزارش، «انگیزه‌های روانی» عامل اصلی مرخصی‌های استعلاجی طولانی‌مدت هستند. فرانسه مانند چندین کشور دیگر اروپایی قوانین مربوط به مرخصی استعلاجی را در اوج همه‌گیری کرونا آسان کرد تا به مهار این ویروس کمک کنند، اما در ماه‌های گذشته همانند آلمان برای جلوگیری از ارائه درخواست‌های غیرواقعی، این تصمیم ویژه را کنار گذاشت. جالب است بدانیم که دولت‌ها در کل چقدر برای رسیدگی به وضعیت سلامتی شهروندان خود هزینه می‌کنند.

آلمان با اختصاص ۱۱ درصد از تولید ناخالص داخلی خود برای مرخصی استعلاجی کارمندان و همچنین مراقبت‌های پزشکی عمومی، در رتبه اول در اتحادیه اروپا قرار دارد. بنا به گزارش اداره آمار کمیسیون اروپا (یورواستات)، پس از آلمان، فرانسه و هلند قرار دارند که هر دو کشور ۱۰.۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را به این امر اختصاص داده‌اند. کشورهای عضو اتحادیه اروپا که کمترین مزایا را برای رسیدگی به وضعیت سلامتی شهروندان در نظر گرفته‌اند، عبارت‌اند از: استونی (۴.۹ درصد)، لیتوانی (۵ درصد)، لهستان، مجارستان و ایرلند (۵.۵ درصد). بر اساس آمارهای اعلام شده در سال ۲۰۲۰ میلادی، آلمان برای مرخصی استعلاجی بیشترین هزینه را کرده است. آلمان در این سال، ۲.۳ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را برای حمایت از کارمندان بیمار خود اختصاص داد. هلند (۲.۱ درصد)، سوئد (۱.۷ درصد)، اسپانیا (۱.۵ درصد) و لوکزامبورگ (۱.۴ درصد) در رتبه‌های بعدی قرار دارند. رتبه‌بندی سال ۲۰۲۰ ممکن است تحت تأثیر همه‌گیری کرونا قرار گرفته باشد، اما اگر به آمار سال ۲۰۱۸ رجوع شود، کشورهایی که بالاترین مزایا را برای مرخصی استعلاجی شهروندان‌شان در نظر گرفته‌اند، به‌جز اسپانیا تقریباً یکی هستند.

ممکن است تصور شود کشورهایی با بیشترین هزینه برای مرخصی استعلاجی کارمندان، همان‌هایی هستند که شمار درخواست‌ها برای مرخصی در آن‌ها بیشتر است، اما واقعیت خلاف این است. در پایان سال ۲۰۲۲، کشورهایی که بیشترین سهم را از پدیده شاغلان غایب از محل کار دارند، عبارت‌اند از: فرانسه (۱۴.۹ درصد)، فنلاند (۱۴.۸ درصد)، سوئد (۱۴.۷ درصد)، دانمارک (۱۳.۶ درصد)، استونی (۱۳.۲ درصد). از سوی دیگر هلند (۱۲.۴ درصد)، رومانی (۲.۵ درصد)، بلغارستان (۲.۹ درصد)، یونان (۴.۹ درصد)، لهستان (۵.۸ درصد) و صربستان (۵.۹ درصد)، کشورهایی هستند که کمترین غیبت از محل کار را ثبت کرده‌اند.

سرمایه‌گذاری ژاپن در انرژی بادی

ژاپن اعلام کرده که در نظر دارد ظرفیت نیروگاه‌های بادی خود برای تأمین انرژی برق را از ۵ گیگاوات کنونی تا میانه قرن جاری میلادی به ۱۴۰ گیگاوات (GW) برساند تا بتواند یک‌سوم تقاضای برق کشور را از طریق این صنعت برآورده کند و به هدف حذف کربن در چرخه صنعت تا سال ۲۰۵۰ دست یابد. برآوردها نشان می‌دهد دسترسی به هدف ژاپن در زمینه انرژی بادی به میزان ۶ تریلیون ین (۴۲ هزار میلیارد دلار) تا سال ۲۰۵۰ بر اقتصاد این کشور آسیای شرقی اثر خواهد گذاشت، ۳۵۵ هزار شغل ایجاد می‌کند و هزینه‌های تهیه سوخت فسیلی را تا ۲.۵ تریلیون ین در سال کاهش می‌دهد.

دولتمردان چینی خواستار ۳ فرزند در هر خانواده هستند

مجریان سیاست تک‌فرزندی چین در حال تلاش برای تشویق مردم به آوردن سه فرزند هستند. این در حالی است که در پی تلاش‌های سالیان گذشته این کشور به تک‌فرزندی، اکنون اشتیاق مردم به فرزندآوری بسیار کاهش یافته است. چین با استفاده از اجبار و جریمه در جلوگیری از بچه‌دار شدن زوج‌ها در طول دهه‌ها، در سیاست تک‌فرزندی بسیار موفق بوده، اما در چند سال گذشته سیاست این کشور در

گزارش

الهام اظهري

روزنامهنگار

تولدهای چینی از سال ۲۰۱۶ نزدیک به ۴۶ درصد کاهش داشته و به عددی نزدیک به ۱۰ میلیون نفر در سال تقلیل یافته است. حتی در سال‌های گرسنگی در اوایل دهه ۱۹۶۰، زمانی که جمعیت چین کمتر از نصف جمعیت فعلی بود، تولدها هرگز به زیر ۱۰ میلیون نفر نرسید. ایالات متحده نیز در سال‌های اخیر با کاهش زادوولد مواجه بوده است، البته نه به اندازه چین. داده‌های فدرال آمریکا نشان می‌دهد که حدود ۳.۷ میلیون نوزاد در سال ۲۰۲۲ در ایالات متحده به دنیا آمدند که نسبت به سال ۲۰۲۱ تقریباً بدون تغییر بوده ولی ۱۵ درصد نسبت به اوج در سال ۲۰۱۷ کاهش داشته است.

کمپین جدید جمعیتی در چین

انجمن برنامهریزی خانواده ابتدا با حمایت دولت چین در سال ۱۹۸۰ به عنوان شبکه‌ای از مجریان سیاست تک‌فرزندی تأسیس شد و به تازگی در حال برنامهریزی درخصوص سیاست افزایش زادوولد است. «وانگ پیان»، رئیس حزب کمونیست در انجمن که سال‌ها مدافع سرسخت محدودیت‌های تولد در چین بوده است، اکنون کمپین فرزندان بیشتر را رهبری می‌کند. او در یک همایش جمعیتی در اوایل سال جاری، تعداد کم تولد در چین را به تغییر ارزش‌های خانواده نسبت داد. او معتقد است بدون پرورش ایده‌های ازدواج و فرزندآوری، بهبود سطح باروری بسیار دشوار خواهد بود. علاوه بر این، دولت چین مجموعه اقداماتی را درخصوص افزایش جمعیت آغاز کرده است. به‌طور مثال در پارک در شهر میون (واقع در حومه پکن) دولت محلی مجسمه‌هایی از دو والد در حال بازی با سه کودک نصب کرده، انجمن تنظیم خانواده شعبه میون، گروهی متشکل از ۵۰۰ نفر را برای «ترویج فرهنگ ازدواج و تولد به سبک جدید» تشکیل داده و با مقامات دولتی برای تشویق زنان به شرکت در همایش‌های فرزندآوری هدایایی اهدا کرده‌اند.

انجمن تنظیم خانواده محلی در بیانیهای اعلام کرده که مانند آنچه در گذشته اتفاق می‌افتاد و مقامات محلی در

مورد نحوه اجرای سیاست تک‌فرزندی ارزیابی می‌شدند، مقامات در شهر میون بر اساس اینکه آیا می‌توانند روند ازدواج و تولد را تغییر دهند مورد قضاوت قرار می‌گیرند. شهر میون به‌عنوان یکی از محل‌های پایلوت برای تشویق فرهنگ جدید فرزندآوری در نظر گرفته شده و در این شهر ماهانه مراسم‌های مختلفی برای تشویق زوج‌ها بر گزار می‌شود. همچنین در شهر نینگبو، مقامات برای تشویق مردان به ایفای نقش‌های جدی‌تر در تربیت فرزندان، ایده «پدرهای پنگوئن» را مطرح کردند که اشاره‌ای به اینکه والدین پنگوئن چگونه به‌نوبت تخم‌ها را گرم نگه می‌دارند و از جوجه‌ها مراقبت می‌کنند دارد.

افزایش جمعیت، یک نبرد دشوار

دولت چین در پیشبرد سیاست افزایش جمعیت با مشکلات زیادی روبه‌رو است. هزینه‌های فرزندآوری برای خانواده‌ها بسیار زیاد و معمولاً پس هزینه‌های فرزند دوم و سوم بر نمی‌آیند. علاوه بر مشکلات اقتصادی، از آنجایی که در خانواده‌های چینی، زن و مرد به‌طور هم‌زمان کار می‌کنند، خانواده‌ها مشکل نگهداری از کودکان را هم دارند. آن‌ها برای

یک مقام صندوق بین‌المللی پول هشدار داد

تأثیرات منفی هوش مصنوعی بر اشتغال جهانی

اقتصادی را افزایش دهند، اما در عین حال خطرات این فناوری بسیار بزرگ است. شاید این خطرات قطعی نباشد، اما به این معنا هم نیست که به‌اندازه کافی فرصت داریم تا منتظر بمانیم و به سیاست‌هایی که در آینده اعمال خواهیم کرد فکر کنیم». معاون اول مدیرعامل صندوق بین‌المللی پول در ادامه اضافه کرد: «ما به دولت، نهادها و سیاست‌گذارانی نیاز داریم که در همه زمینه‌ها به‌شکل قانونی و به‌سرعت عمل کنند و برای هر گونه اختلالات احتمالی و اساسی متأثر از هوش مصنوعی در بازار کار نیز آماده باشند.»

گوپینات همچنین در مورد هوش مصنوعی هشدار می‌دهد که قابلیت‌های فناوری جدیدی می‌تواند باعث شود تا کارگران به‌طور دسته‌جمعی کار خود را از دست بدهند که این مسئله آشوب‌های اجتماعی را در پی خواهد داشت.

اتوماسیون ناکارآمد

در حال حاضر حدود دوسوم مشاغل حداقل در آمریکا در معرض اتوماسیون توسط هوش مصنوعی قرار دارند. گوپینات معتقد است اتوماسیون در تولید، طی دهه‌های گذشته یک داستان اخطارآمیز و هشداردهنده بوده، زیرا اقتصاددانان پیش‌بینی کرده بودند که کارگران اخراج‌شده از خطوط تولید خودرو، قطعاً فرصت‌های کاری بهتری در سایر صنایع پیدا می‌کنند، اما این فرضیه کاملاً اشتباه بود. این شکست که یک بحران بزرگ مالی ایجاد کرد واکنش جهانی علیه این فناوری را در پی داشت. برای جلوگیری از تکرار تاریخ، گوپینات از دولت‌ها خواست که «شبکه‌های اجتماعی ایمن» را برای کارگران آسیب‌دیده از هوش مصنوعی تقویت کنند و در عین حال روی سیاست‌های

گزارش

با پیشرفت‌های اخیر در هوش مصنوعی امنیت شغلی بسیاری از افراد در معرض خطر قرار گرفته و حتی پیش‌بینی می‌شود که ۳۰۰ میلیون شغل تحت تأثیر هوش مصنوعی مولد قرار گیرد.

مریم حسینی

روزنامهنگار

تا یکی دو سال پیش، بیشتر مردم تصور می‌کردند که هوش مصنوعی صنایعی را که به نیروی کار نسبتاً کم‌مهارت یا کارهای بسیار فرایندمحور مانند تجارت مالی و رادبولوژی وابسته‌اند، مختل می‌کند، اما اکنون به‌نظر می‌رسد صنایع خلاق مانند رسانه‌ها و تبلیغات، کسب‌وکارهای خدمات شخصی مانند آموزش و مشاوره مالی و حتی بخش‌های مهارت‌سی خاص مانند تحقیق و توسعه دارویی و علوم کامپیوتر هم در معرض خطر هستند. در همین رابطه یک مقام ارشد صندوق بین‌المللی پول، نسبت به خطرات ایجاد اختلال اساسی در بازار کار ناشی از هوش مصنوعی مولد هشدار داد. این مقام از سیاست‌گذاران خواست تا خیلی زود قوانینی را برای کنترل فناوری جدید تنظیم کنند.

فناوری خطرناک

«گیتا گوپینات»، مشاور اقتصادی و مدیر بخش تحقیقات صندوق بین‌المللی پول، در مصاحبه‌ای با فایننشال تایمز، گفت: «پیشرفت‌های اخیر در هوش مصنوعی، به‌ویژه آن‌هایی که مبتنی بر مدل‌های زبان بزرگ مانند (ChatGPT) هستند، اگرچه می‌توانند بهرهوری و بازده

فرزندآوری تغییر کرده و در تلاش است تا زوج‌های جوان را به فرزندآوری بیشتر ترغیب کند. با وجود تلاش‌های دولت برای کنار گذاشتن محدودیت‌های تولد و تشویق همه زوج‌ها به داشتن سه فرزند، میزان تولد همچنان پایین است و سرانجام هم این کشور مجبور شده عنوان قدیمی خود را به‌عنوان پرجمعیت‌ترین کشور جهان به هند واگذار کند.

که به گفته جمعیت‌شناسان می‌تواند به تغییر ذهنیت جوانان کمک کند، به دولت‌های محلی واگذار شده است. محققان چینی معتقدند که بدون مشوق‌های نقدی، این کشور نمی‌تواند نرخ باروری خود را افزایش دهد، زیرا نرخ بیکاری بالا در سرزمین اژدها باعث می‌شود جوانان از ازدواج و فرزندآوری منصرف شوند. نرخ بیکاری چینی‌ها در گروه سنی ۱۶ تا ۲۴ سال در سال ۲۰۲۳ به رکورد ۲۰ درصد رسیده است؛ مشکلی که بسیاری از اقتصاددانان آن رانشی از عدم تطابق شغلی می‌دانند و می‌تواند برای سال‌ها راه‌حل‌های دولت را به چالش بکشد. «جیمز لیانگ»، تاجر معروف و استاد محقق اقتصاد در دانشگاه پکن، تخمین زده که برای افزایش نرخ باروری به سطح جایگزینی ۲.۱، دولت باید به‌طور متوسط یک میلیون یوان (حدود ۱۴۰ هزار دلار) به خانواده‌ها ارائه بدهد. این کمک‌ها می‌بایست به‌صورت نقدی، تخفیف مالیاتی و یارانه مسکن و مهدکودک در اختیار خانواده‌ها قرار گیرد.

اوایل سال جاری، شهر شنژن اعلام کرد که به ساکنان محلی حدود ۱۴۲۰ دلار به‌عنوان پاداش تولد بچجا و تا حدود ۴۲۶ دلار در سال برای هزینه‌های تربیت کودک تا ۳سالگی، اعطای می‌کند. نتایج یک تحقیق نشان می‌دهد که در سایر کشورهایی که یارانه‌های قابل توجهی برای تولد و فرزندپروری در نظر گرفته شده، موفقیت محدود بوده است. مثلاً سنگاپور در سال‌های اخیر سعی کرده کمک‌های نقدی برای والدین جدید، مسکن عمومی برای زوج‌های جوان، یارانه‌های پیش‌دستانی و درمان‌های کمک‌باروری و باروری ارائه دهد. با این حال، نرخ باروری در سنگاپور همچنان پایین است. «جان کاسترلین»، جمعیت‌شناس در دانشگاه ایلوتی اوهایو، می‌گوید: «تأثیر همه این سیاست‌ها واقعاً ناچیز است. باید یک تغییر فرهنگی ایجاد شود، به‌طوری که بچه‌دار شدن در اولویت بالاتری نسبت به چیزهای دیگر قرار گیرد.»

این جمعیت‌شناس معتقد است که اگر هنجار در چین این باشد که والدین حداقل سرمایه‌گذاری را روی فرزندان خود انجام دهند، والدین از داشتن یک فرزند حمایت خواهند کرد. اما در عین حال سیاست‌ها و برنامه‌های دولتی می‌توانند سیگنال‌هایی را برای تحمیل ارزش‌های فرهنگی در جهت داشتن فرزندان بیشتر از سال کنند.

مراقبت از کودکان مجبورند شغل خود را رها کنند که این برای‌شان منطقی نیست. همچنین بسیاری از جوانان چینی برای ازدواج و تشکیل خانواده دچار مشکل هستند. نرخ ثبت ازدواج سال‌ها در چین پایین بوده و قرنینه‌های مربوط به کرونا در کاهش بیشتر آن نقش داشته است. وزارت امور مدنی که معمولاً مجموعه‌ای از داده‌های مربوط به ازدواج، طلاق و مرگ را منتشر می‌کند، از سه‌ماهه سوم سال گذشته هیچ گزارشی منتشر نکرده است. برخی جامعه‌شناسان و جمعیت‌شناسان معتقدند که پس از اینکه پکن به‌طور ناگهانی تقریباً تمام محدودیت‌های مربوط به همه‌گیری را در اواخر سال گذشته کنار گذاشت، دولت تمایلی به انتشار داده‌های مربوط به مرده‌سوزی که ممکن است به افزایش مرگ‌ومیر بیش از حد اشاره کند، نداشته است. بر اساس آخرین اطلاعات منتشر شده توسط این وزارتخانه، ثبت‌نام ازدواج در سه فصل اول سال گذشته ۷.۵ درصد نسبت به سال قبل کاهش یافته است. علاوه بر این، تلاش‌هایی برای کاهش هزینه‌های تربیت کودک انجام شده، اما هیچ‌گونه مشوق مالی در سراسر کشور برای والدین در نظر نگرفته‌اند. ارائه پاداش‌های پولی و کمک‌های مربوط به مراقبت از کودکان

مالیاتی کار کنند؛ به این معنا که برای شرکت‌هایی که کارمندان را با ماشین‌ها جایگزین می‌کنند، پاداشی در نظر نگیرند. او به سیاست‌گذاران هشدار داد که نسبت به ایجاد برخی شرکت‌ها با موقعیت فناوری جدید، هوشیار باشند. اتحادیه اروپا به تازگی قانون جدیدی برای تنظیم هوش مصنوعی پیشنهاد کرده که به گفته این اقتصاددان «شروعی دلگرم‌کننده» بود، اما هنوز کافی نیست. گوپینات در سخنرانی‌های خود به مطالعات متعددی اشاره کرد که تأثیرات اقتصادی ناشی از هوش مصنوعی را بررسی می‌کرد؛ از جمله گزارش شرکت خدمات مالی و بانکداری آمریکایی «گلدمن ساکس» مبنی بر اینکه تخمین زده می‌شود ۳۰۰ میلیون شغل می‌توانند با